

вчени, които, съ голѣмъ рискъ за живота си, дохождаха да носятъ вода на прѣвѣрзочния пунктъ — за раненитѣ и за шипченскитѣ защитници.

При Червенъ Брѣгъ направихме една почивка отъ единъ часъ, слѣдъ която продължихме пътя. Въ Габрово пристигнахме рано, по хладината, и се расположихме на бивуакъ на една равна полянка току при входа въ града отъ лѣвата страна на шосето.

X.

13 Августъ. Слѣдъ толкова продължително безсъние и слѣдъ естествения физически и нравственъ упадѣкъ на опълченцитѣ, трѣбвало би, тѣ па и офицеритѣ прѣди всичко да легнатъ и се подкрѣпятъ съ сънъ. Но не, никой не легна да спи, при всичко, че бѣше още рано. Щомъ се расположихме на бивуака, опълченцитѣ като стадо на водопой, се спустнаха при водата, която течеше току до самия бивуакъ и се умиха. Слѣдъ това тѣ се помолиха Богу за упокоение душитѣ на падналитѣ имъ въ биткитѣ другари, поблагодариха Богу, за гдѣто имъ запазилъ живота въ неравния бой съ неприятеля и се заловиха: едни отъ тѣхъ да чистятъ пушкитѣ си, други да се прѣобличатъ, трети да се пержатъ и най насетнѣ останалитѣ — отъ разни дружини, освѣнъ 4-а дружина, която остана на позицията си на Шипка и 6-а дружина, която не бѣ се върнала още отъ Търново, се бѣха събрали на купчини и размѣняваха впечатленията си отъ прѣкарнитѣ на Шипка тѣжки дни.

Отдавна ротнитѣ кухни се димяха. Миризмата отъ вкусната яхния съ зеленъ пиперъ и мисирена каша приятно гаделичкаше обонянието на опълченцитѣ. Слѣдъ толкова дена сухоѣжбина, или по добрѣ, гладъ, — днесъ за пръвъ пътъ тѣ имаха топла храна. Почти всичкитѣ офицери, ако и да бѣше още рано, отидоха въ града да си похапнатъ, защото червея глождеше еднакво стомаха на войника и на офицера. Само дружинния командиръ прѣдпочете съня.

Не далеко отъ насъ, по къмъ истокъ, бѣше се расположилъ на бивуакъ 54 п. мински полкъ. Щомъ